

Balears dedica 60 milions al manteniment de Marivent, residència d'estiu dels Reis

Les cases reials

La residència d'estiu dels Reis, Marivent, es manté a càrrec dels pressupostos de la Comunitat Autònoma de les Balears. En canvi, Son Vent, residència que seria regalada al príncep Felip, no té de moment partida assignada.

L'ocupació del Palau de Marivent per la família reial no és compatible amb la funció originària de museu de la residència.

PRATS I CAMPS

L any 1993 la Comunitat Autònoma de les Balears destinarà, via pressupost ordinari, una partida de 60 milions de pessetes a la conservació de Marivent, residència estiuenca de la família reial.

Per altra banda, Son Vent, la residència oferta pel govern autònom a la Casa Reial perquè sigui residència d'estiu de l'hereu de la Corona Espanyola, no té, de moment, cap partida pressupostària assignada. L'estiu que ve el príncep Felip encara no podrà gaudir d'aquesta finca; haurà d'esperar com a mínim a l'estiu del 1994.

L'actitud del govern autònom amb vista a assegurar la presència de la família reial a Mallorca ha estat, en aquesta ocasió, molt efectiva. La residència Son Vent, paret amb paret amb Marivent i en primera línia, ha estat acceptada pel rei Joan Carles que ho comunicà a Gabriel Canellas, president balear, al mes de març.

A final d'estiu del 1991 els rumors sobre la possibilitat que la família reial deixàs d'estiuejar, totalment o parcialment, a

Mallorca, posaren en moviment el govern autònom per impedir que la brama es confirmàs.

SON VENT, RESIDÈNCIA DE FADRÍ

Les gestions, les començà Gabriel Canellas mateix, amb molta discreció, la tardor-hivern del 1991. Es posà en contacte amb l'almirall en cap de la Zona Marítima de la Mediterrània amb base a Cartagena. En aquell moment el xalet —una construcció típica mallorquina d'estiueg, de primera meitat de segle— era ocupat pel personal —alts comandaments— de la Comandància Militar de Marina de Mallorca.

Sense que ningú se n'adonàs, a començament d'enguany Son Vent començà a ser desallotjat pels caps de la Marina. Poc temps després la premsa mallorquina proclamava que Son Vent seria, efectivament, la futura residència del príncep hereu.

L'interès de Canellas, i del seu govern, era de tancar l'operació al més ràpidament

possible. Però per motius no explicats, els tràmits de cessió de la propietat encara no s'han enllestits. La propietària actual és l'Armada, que l'ha de vendre —no pot cedir-la gratuïtament— a la comunitat, ni que sigui a un preu mínim. Aquest pas no s'ha fet, i els pressupostos del 93 no tenen partida assignada per a tal finalitat. Segons el *Diario de Mallorca*, que cita fonts de la Zarzuela, la Casa Reial no té pressa perquè el patrimoni espanyol es faci càrrec de Son Vent.

Aquest endarreriment podria tenir a veure amb el futur trasllat dels dipòsits de CAMPSA, actualment situats a la mateixa zona on hi ha la residència de Son Vent. Per altra banda, s'està també a l'espera de remodelar la carretera que enllaça l'accés a la ciutat de Palma amb l'entrada a les instal·lacions que encara són propietat de l'Armada.

Malgrat aquests endarreriments, tot fa suposar que l'operació no tindrà cap impediment i es durà a bona fi. De fet, la família reial ja ha visitat en diverses oca-

sions Son Vent per fer-se idea de la remodelació que adaptarà l'edifici a les necessitats del príncep Felip.

En l'intent de compra de Son Vent, el govern ha actuat amb discrecció i eficàcia, segurament perquè no es repetissin els errors comesos amb Marivent. Errors que se saldaren amb la pèrdua de tot el fons de l'antic museu Saridakis.

MARIVENT, DE MUSEU A RESIDÈNCIA REIAL

Marivent era residència del pintor grec Joan D. Saridakis. La seva viuda, Anun-

ciació Marconi Taffani, el donà a la Diputació de les Balears al setembre del 1966 perquè el convertís en un museu-fundació que duria el nom del pintor i que acolliria "art provincial i daria serveis culturals i d'ensenyament o d'ensinistmaent artístic". L'acord de la viuda i la Diputació de les Balears tenia una clàusula segons la qual el fet que l'edifici canviàs de destinació abans de sis mesos o que no fos utilitzat durant un període superior als sis mesos, "seria causa de reversió dels béns".

Els fins que la fundació-museu pretenia per a Marivent no es dugueren a terme. L'ocupació per la família reial no era com-

patible amb la funció de museu. Les raons són òbvies. És impossible mantenir obert el museu al públic durant l'hivern i dedicar-lo a residència reial durant l'estiu; "les raons de seguretat", segons els tribunals que han jutjat el cas, són massa poderoses per a permetre ambdues funcions.

El 1985 els hereus de Saridakis reclamaren la reversió de béns, ja que el museu-fundació no era obert al públic. El 1986, el febrer, la primera sentència donà la raó als demandants i condemnà la comunitat autònoma (hereva de l'antiga Diputació, ja que des de l'autonomia la Diputació ha desaparegut) a tornar els béns als hereus. La

Cost i benefici de Marivent i Son Vent

Els pressupostos de la comunitat de les Illes Balears per al 1993 tenen una partida de 53 milions destinada a mantenir Marivent. Aquesta partida està dins el pressupost de la Conselleria adjunta a Presidència, l'encarregada un any i un altre de vetllar perquè la residència d'estiu dels reis estigui a punt.

A més dels 53 milions, el govern destinarà, en el pròxim exercici, una partida de prop de 6 milions "per a millora d'infraestructures i mobiliari del palau". Segons que reconeix el govern, s'han acceptat totes les propostes fetes des de la direcció de Marivent.

Quan gairebé totes les conselleries del govern notaran l'any que ve la crisi econòmica, la Conselleria adjunta a Presidència, i més concretament les partides destinades a Marivent, no admeten cap retallada, ans tenen un augment percentualment prou important. L'any passat el pressupost dedicat fou de 44 milions.

El que crida, tanmateix, l'atenció és que

els pressupostos d'enguany no incloguin cap partida destinada a acondicionar Son Vent. Si, com sembla, ha d'estar a punt perquè el príncep Felip el pugui habitar a partir de l'estiu del 94, no sembla gaire lògic no destinar-hi el fons econòmic necessari per a fer-hi les reformes pertinents.

Totes les inversions relatives a la residència d'estiu dels reis són considerades per tots els grups polítics –i per quasi tota la societat civil– un cost mínim, comparades amb el que signifiquen de promoció de l'illa. Els 60 milions –més els que indirectament s'hi puguin dedicar– representen probablement la millor inversió en imatge exterior que pugui fer la comunitat. Molt més que cap altra de les campanyes publicitàries que se solen fer per Europa cantant les excel·lències mallorquines. La família reial estira, i molt. Sens dubte, el millor reclam.

**M. P.
B. A.**

comunitat va recórrer la sentència. El novembre del mateix any un altre jutjat de Palma tornava a donar la raó als querel·lants.

La comunitat autònoma tornà a recórrer, en aquesta ocasió davant el Tribunal Suprem. El juny del 1988, el Suprem ratificava les dues sentències anteriors i, per tant, s'havia de fer la reversió de béns als hereus de Saridakis. La sentència, a més, insinuava que el govern de la comunitat hauria pogut mantenir tant la residència reial d'estiu com el museu, si hagués dipositat el llegat de Saridakis en un altre edifici.

El cas és que tot els béns mobiliaris que hi havia dins el palau hagueren de tornar a mans dels Saridakis.

Segons que es publicà en aquells dies, el govern de Gabriel Canellas volgué arribar a un acord econòmic amb els hereus del pintor, però no hi pervingué. El govern ofería uns 30 milions, quan els Saridakis pensaven en 300.

**Miquel Payeras
Bartomeu Amengual**